

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/207/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113242942
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113242942.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom J., T. X, P. O. J. XXX, proti žalovanej: O. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., E. XX, zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Slavomírom Bachyncom, advokátom so sídlom G. XXX, o zaplatenie 206,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/214/2014-45 zo dňa 22. októbra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 8C/214/2014-45 zo dňa 22. 10. 2014 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 206,01 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 60,18 eur od 19. 01. 2011 do zaplatenia, zo sumy 50,16 eur od 18. 03. 2011 do zaplatenia, zo sumy 45,51 eur od 19. 12. 2010 do zaplatenia, zo sumy 50,16 eur od 20. 02. 2011 do zaplatenia a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 66,55 eur a iných trov konania vo výške 16,50 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa voči žalovanej domáhal zaplatenia 206,01 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom fakturovaných služieb telefónneho operátora na základe Zmluvy o pripojení uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovak Telekom, a. s., a žalovanou podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách.

Súd konštatujúc, že žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila, aj keď bola na vyjadrenie riadne vyzvaná, dňa 22. 10. 2014 vyhlásil rozsudok podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor (§ 200ea O. s. p.).

Citujúc ust. § 43 ods. 1, 5, § 42 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (účinného v čase uzatvorenia zmluvy), § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka súd zaviazal žalovanú na zaplatenie dojednaných cien služieb dodaných dňa 30. 11. 2010, 31. 12. 2010, 28. 02. 2011 a 31. 01. 2011 podľa faktúr predložených žalobcom.

Konštatoval, že skutkovo nebolo namietané, že by dojednané služby neboli poskytnuté. Žalovaná porušila svoju povinnosť riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb, vyúčtované faktúry neuhrádzala. Celkový dlh žalovanej po sčítaní jednotlivých súm vyúčtovaných faktúrami predstavuje 206,01 eur. V tejto časti považoval súd návrh žalobcu za skutkovo i právne dôvodný, preto mu vyhovel.

Hodnotiac zmluvu aj podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, súd neprijateľné zmluvné podmienky v uplatnenom predmete konania nezistil.

Súd žalobe žalobcu vyhovel aj v časti uplatneného úroku z omeškania, vychádzajúc zo splatnosti jednotlivých faktúr.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 vety prvej O. s. p. a žalobcovi ako úspešnému účastníkovi konania priznal náhradu trov konania predstavujúcich súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia žalobcu predstavujú odmenu advokáta podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len "vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z.") jednotliv

vo výške 19,92 eur. Súd priznal odmenu za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a žaloba, spolu 39,84 eur. Súd zároveň advokátovi priznal náhradu tzv. režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky k 2 úkonom, jednotlivo vo výške 7,81 eur, spolu 15,62 eur. Odmenu a náhrady zároveň priznal zvýšené o 20 % DPH, ktorá predstavuje 11,09 eur. Náhrada trov právneho zastúpenia tak predstavuje spolu 66,55 eur. Trovy konania súd v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. uložil žalovanej nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, ktorým sa domáhala zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedla, že okresný súd dostatočne nepreveril jej pasívnu legitímáciu a pravdepodobne až po vynesení rozsudku administratíva súdu správne uviedla jej meno a adresu, kde jej bol rozsudok nakoniec doručený. Uviedla, že nikdy nemala adresu bydliska P. X/XXX, X. a neuzatvorila zmluvný vzťah so spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. s týmto bydliskom, rovnako ani nemá vedomosť o akýchkoľvek záväzkoch voči tejto spoločnosti. Jej adresou trvalého bydliska je E. XX, L., ktorú adresu za posledných niekoľko rokov nezmenila. Má zato, že niekto zneužil jej identitu a údaje, s čím sa prvostupňový súd dostatočne nevysporiadal a v konaní nepreveril údaje účastníkov. Z uvedeného dôvodu nemala možnosť sa pred súdom obhajovať, konal miestne nepríslušný súd a boli viacerými spôsobmi porušené jej práva ako účastníčky súdneho konania stanovené v Občianskom súdnom poriadku a garantované jej aj Ústavou Slovenskej republiky.

Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd svoje konanie zaťažil vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci, z ktorého dôvodu je odvolanie žalovanej dôvodné.

V občianskom súdnom konaní súd postupuje tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov a vedie konanie tak, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb (§ 1, § 2 O. s. p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, čím odňal účastníkovi jeho procesné práva. Za postup odnímajúci účastníkovi možnosť pred súdom konať, treba považovať aj taký postup súdu, keď súd nedoručí účastníkovi konania - žalovanému návrh na začatie konania, najmä ak vo veci rozhodne bez nariadenia pojednávania, výlučne na základe dôkazov predložených žalobcom, ku ktorým sa žalovaný nemal možnosť vyjadriť.

Podľa § 114 ods. 2 O. s. p. v rámci prípravy pojednávania súd doručí návrh na začatie konania (žalobu) odporcovi (žalovanému) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu do vlastných rúk a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4. Vyjadrenie odporcu súd bezodkladne odošle navrhovateľovi.

Podľa § 114 ods. 3 O. s. p. ak to povaha veci alebo okolnosti prípadu vyžadujú, môže súd s výnimkou vecí podľa § 120 ods. 2 a § 153b ods. 5 uložiť odporcovi uznesením, aby sa k veci písomne vyjadril a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Na podanie vyjadrenia určí súd lehotu. Ak má odporca bydlisko v cudzine, môže mu súd aj vo veciach uvedených v § 120 ods. 2 uložiť uznesením, aby sa k veci písomne vyjadril.

Z ust. § 114 ods. 2 O. s. p. vyplýva, že súd je v rámci prípravy pojednávania povinný žalovanému doručiť žalobu spolu s rovnopisom a prílohami do vlastných rúk a zároveň ho poučiť o včasnosti predkladania dôkazov (§ 120 ods. 4). Žalovanému tiež môže uznesením uložiť, aby sa k veci písomne vyjadril. Tejto procesnej povinnosti súdu (doručiť žalobu) zodpovedá procesné právo žalovaného, jednak získať vedomosť o začatí súdneho konania a jednak reagovať na žalobu.

V prejednávanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že žalobca sa voči žalovanej domáha zaplata sumy 206,01 eur s príslušenstvom titulom ceny za poskytnuté služby na základe zmluvy o pripojení uzatvorenej podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Súd prvého stupňa síce žalobu žalovanej zaslal, pôvodne spolu s platobným rozkazom (č. I. 32) a následne spolu s uznesením podľa § 114 ods. 2 O. s. p., táto však nebola žalovanej doručená v súlade s ust. § 114 ods. 2 O. s. p., v spojení s § 47 O. s. p.

Podľa § 47 ods. 1 O. s. p. do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

Podľa § 47 ods. 2 O. s. p. ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Právna úprava doručovania v občianskom súdnom konaní plní veľmi významnú funkciu. Súd totiž môže konať a rozhodovať len vtedy, ak má riadne preukázané, že účastníci dostali všetky písomnosti, prijatie a znalosť ktorých je predpokladom ďalšieho postupu v konaní, ako aj predpokladom použitia prostriedkov procesnej obrany a ochrany a ďalších úkonov, ktoré je prípustné urobiť len v zákonom alebo súdom ustanovenej lehote. Ak nebola písomnosť doručená správne, podľa predpisov upravujúcich tento úkon, má to priamo za následok chybnosť, nezákonnosť doručenia, s ktorou chybou sú spojené závažné procesnoprávne účinky.

Pre vznik fikcie doručenia zakotvanej v § 47 ods. 2 O. s. p. sa, mimo iného, vyžaduje, aby sa adresát v čase doručenia (v určitý konkrétny deň) fakticky zdržiaval v mieste doručenia, a teda mal možnosť si doručovanú zásielku bezprostredne po náhradnom doručení prevziať alebo vyzdvihnúť. Zdržiavanie sa v mieste doručenia v podstate znamená, že sa adresát každodenne vracia do svojho bytu, čo by bolo vylúčené, ak by bol v čase doručovania v nemocnici, na dovolenke, keby sa vracal do svojho bytu len na soboty a nedele, pretože sa inak zdržuje na inom mieste a pod. Obsah slov „hoci sa v mieste doručenia zdržuje“ je teda vecou konkrétneho prípadu. K platnému doručeniu písomnosti, ktorá má byť doručená účastníkovi do vlastných rúk, teda nedôjde, ak sa v mieste doručenia v čase doručovania nezdržiaval.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd zásielku obsahujúcu žalobu doručoval žalovanej na adresu X., P. X/XXXX, z ktorej adresy sa však zásielka vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Okresný súd bez toho, aby preveril, či sa žalovaná na uvedenej adrese zdržiava (minimálne či má na uvedenej adrese hlásený pobyt lustráciou v Registri obyvateľov, k čomu pristúpil až potom, čo sa mu nepodarilo doručiť žalovanej rozsudok), resp. z akého dôvodu nebola zásielka žalovanej doručená, považoval žalobu za doručенú náhradným spôsobom podľa § 47 ods. 2 O. s. p. (a to i napriek tomu, že už predchádzajúca zásielka sa súdu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote) a následne napadnutým rozsudkom žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 206,01 eur s príslušenstvom, konštatujúc, že skutkovo nebolo namietané, že by dojednané služby neboli poskytnuté. Z odvolania žalovanej a výsledkov lustrácie v Registri obyvateľov však vyplýva, že žalovaná má hlásený trvalý pobyt na adrese L., E. XX, na ktorej adrese i prebrala súdnu zásielku, a teda sa na uvedenej adrese i skutočne zdržiava. Konštatovanie okresného súdu o absencii skutkových námietok (rovnako ako konštatovanie, že žalovaná sa nevyjadrila, hoci na to bola riadne vyzvaná) teda nezodpovedá skutočnosti, keďže žalovanej žaloba nebola doručená v súlade s právnym poriadkom, v dôsledku čoho nemala možnosť tvrdenia žalobcu v žalobe rozporovať, či spochybniť žalobcom predložené listinné dôkazy.

V tejto súvislosti zároveň odvolací súd poukazuje na ďalšie pochybenie okresného súdu, keď žaloba v danej veci bola žalovanej doručovaná spolu s uznesením podľa § 114 ods. 3 O. s. p. obsahujúcim výzvu na vyjadrenie k žalobnému návrhu, ktoré uznesenie však nie je možné doručiť náhradným spôsobom.

Za daného stavu (porušenie práva žalovanej na doručenie žalobného návrhu s prílohami a na vyjadrenie k nim) nebol následne správny ani postup okresného súdu, pokiaľ tento žalovanej neumožnil vyjadriť sa ani na pojednávaní a vo veci rozhodol podľa § 115a ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania.

I keď ust. § 115a ods. 2 O. s. p. umožňuje súdu v drobných sporoch, t. j. vo veciach, ktorých predmet konania nepresahuje sumu 1.000,- eur, ako je tomu aj v tomto prípade (§ 200ea O. s. p.), rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, rovnako ako v ods. 1 uvedeného ustanovenia je tomu tak len za podmienky, že takýto postup nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a vo veci možno rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi. V prípade akýchkoľvek pochybností nie je možné rozsudok v zmysle § 115a O. s. p. bez pojednávania vydať.

Z dikcie ust. § 115a ods. 2 O. s. p., v nadväznosti na ods. 1 cit. ustanovenia („ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi...“) pritom nevyplýva, že by možnosť predložiť dôkazy pre rozhodnutie súdu patrila len žalobcovi. Právo predkladať dôkazy patrí všetkým účastníkom, t. j. i žalovanému, čo však predpokladá riadne doručenie návrhu spolu s poučením v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p., a to v dostatočnej lehote pred rozhodnutím súdu.

Z uvedených dôvodov, vzhľadom na skutočnosť, že súd prvého stupňa neumožnil žalovanej realizovať jej procesné práva (vyjadriť sa k žalobnému návrhu a navrhovať dôkazy) a týmto svojim nesprávnym procesným postupom zaťažil konanie procesnou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods.1 písm. f/, ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa v prvom rade doručiť žalovanej žalobný návrh spolu s prílohami a tak jej poskytnúť možnosť k tomuto zaujať stanovisko (ktoré následne doručí protistrane). Až následne bude môcť súd prvého stupňa vo veci opätovne rozhodnúť, pričom sa bude musieť vysporiadať aj s námietkou miestnej príslušnosti vznesenou žalovanou v odvolaní. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa zároveň opätovne rozhodne aj o trovách účastníkov konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.